

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Urszuli Korczakowskiej

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2023 r.

sprawy **C. K.**

oskarżonego z art. 290 § 1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 5 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 403/21

I. w zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżyciela posiłkowego J. P. na rzecz oskarżonego C. K. 840 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżyciela posiłkowego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że jego wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 832/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 5 sierpnia 2022 r. w sprawie
II K 403/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego
rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, który miał wpływ na jego treść, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że za zwolnieniem oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych przemawiały względy z art. 624 § 1 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja w tej części była niedopuszczalna, dlatego wskazanego zarzutu Sąd merytorycznie nie rozpoznawał (ale też z racji niepodzielności apelacji nie mógł w tej części formalnie pozostawić jej bez rozpoznania na podstawie art. 430 kpk). Tylko Prokurator jako oskarżyciel publiczny może zaskarżyć każde rozstrzygnięcie wyroku, pozostałe strony jedynie wówczas, gdy rozstrzygnięcie dotyka sfery ich interesów (art. 425 § 3 kpk).		

<p>Oskarżyciel posiłkowy mógłby więc zaskarżyć rozstrzygnięcie, dotyczące kwestii np. kosztów procesu, które on poniósł, nie pozostaje natomiast w sferze jego interesów kwestia kosztów, poniesionych w toku procesu przez Skarb Państwa (i kwestia ich zasądzenia od oskarżonego lub zwolnienia go z obowiązku ich uiszczenia).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niedopuszczalność apelacji powoduje brak podstaw do rozpoznawania zarzutu i oceniania zasadności wniosku</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p><u>rażąca niewspółmierność orzeczonej kary</u> w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa jakiego dokonał oraz w relacji do celów jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wpierw należy wspomnieć, iż rażąca niewspółmierność kary zachodzi, gdy różnica między karą</p>		

wymierzona a karą sprawiedliwą jest znaczna, zasadnicza, "bijąca w oczy", nadto nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy. Wówczas dopiero taki zarzut można uznać za zasadny (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440).

W niniejszej sprawie nie można stwierdzić, ażeby kara wymierzona oskarżonemu była rażąco niewspółmierna. Taki stan powoduje, iż zarzut jaki przedstawił oskarżyciel posiłkowy nie mógł zostać uwzględniony. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo ukształtował karę grzywny (a skarżący nie zakwestionował ani zastosowania instytucji z art. 37a § 1 kk, ani rodzaju orzeczonej kary), odwołując się do ustawowych dyrektyw i ustalając katalog zarówno okoliczności obciążających, jak i łagodzących w odniesieniu do osoby oskarżonego. Apelacja nie zawierała żadnych przekonujących argumentów co do niekompletności czy wadliwości tegoż katalogu. Skarżący we wniesionym środku odwoławczym szeroko kwestionował stopień winy, jak też stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Tymczasem jak wynika z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd meriti przyjął, iż obydwie powyższe stopnie były na wysokim poziomie. Nadto, że zachowanie oskarżonego było umyślnym i działał on z zamiarem bezpośrednim. W związku z tym wszelkie dywagacje skarżącego odnośnie omawianego zakresu zawarte na łamach wniesionego przez niego środka odwoławczego, choćby wskazujące na potrzebę upływu czasu do odbudowy ekosystemu

w miejscu czynu, współdziałanie przez oskarżonego z innymi, nieświadomymi osobami czy inne przypadki kradzieży były bezzasadne, a co za tym idzie, nie mogły przemawiać za słuszością podniesionego zarzutu. Zdaniem Sądu Okręgowego, kara grzywny orzeczona przez Sąd Rejonowy w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15 zł należycie oddaje stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, nadto właściwie realizuje cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta uwzględnia nie tylko wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, ale i przyznanie się oskarżonego do winy oraz dotychczasową jego niekaralność. Oczywiście, tak jak zostało to już wcześniej wspomniane, przyznanie się do winy nie mogło zostać uznane za rozstrzygające przy wymiarze kary, gdyż dowody w sprawie pozwalały na jednoznaczne ustalenie sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, ale nie mogło też pozostać niezauważone. Niekaralność zaś stanowi zawsze, niezależnie od rodzaju popełnionego przestępstwa, okoliczność łagodzącą w odniesieniu do sfery wymiaru kary. Wreszcie należy podkreślić, że wykładnikiem surowości kary grzywny jest ilość, a nie wysokość stawek dziennych tej kary. Określenie przez sąd wysokości stawki dziennej grzywny nie jest zatem czynnością mającą na celu realizowanie bezpośrednio funkcji penalnej, lecz zmierza do ustalenia realnej dolegliwości fiskalnej tej kary dla indywidualnego sprawcy, zgodnie z dyrektywami zawartymi w

art. 33 § 3 kk (wyrok SN z 16.04.2015 r., V KK 407/14, LEX nr 1683375). Rzeczywiście wymiar kary grzywny, jaką wymierzył Sąd Rejonowy wobec oskarżonego, tj. 100 stawek dziennych, jest minimalny w myśl art. 37a § 1 kk, jednak przepis ten i tak podwyższa minimalny wymiar kary grzywny za przestępstwo, który w świetle art. 33 kk wynosi 10 stawek dziennych (z maksimum w ilości 540 stawek). Co do wysokości jednej stawki dziennej, tj. 15 zł, jest ona dostosowana do możliwości finansowych oskarżonego i choć można uznać, że jest łagodna, to już brak podstaw do konstatacji, że jest to łagodność rażąca. Przy tym w przekonaniu Sądu Okręgowego Sąd meriti zasadnie zdecydował o zastosowaniu art. 37a kk, uznając, że w tym przypadku kara grzywny, a nie kara pozbawienia wolności przewidziana przez ustawodawcę w art. 278 § 1 kk, będzie odpowiednia dla osiągnięcia celów postępowania karnego. Z kolei zasądzona w myśl art. 290 § 2 kk na rzecz pokrzywdzonego nawiązka spełni funkcję kompensacyjną, ale także przez swój wymiar (dwukrotność wysokości szkody) wzmoce wychowawcze oddziaływanie kary.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zwiększenie wymiaru grzywny do 300 stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej za równoważną kwocie 50 PLN.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

niezasadność zarzutu skutkowałą nieuwzględnieniem wniosku	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 5 sierpnia 2022 r. w sprawie II K 403/21 – w podlegającej zaskarżeniu części	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	~~# art. 439 k.p.k.~~ -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~ -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk, w związku z nieuwzględnieniem apelacji oskarżyciela posiłkowego, Sąd Okręgowy zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk zasądził od niego na rzecz oskarżonego kwotę 840 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tych kosztów zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.).
III.	Apelacja oskarżyciela posiłkowego okazała się w całości bezzasadna, wobec czego powinien on w całości ponieść koszty postępowania odwoławczego, a więc prócz wydatków strony przeciwnej także opłatę w wysokości od 60 zł do 240 zł – art. 13 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych) oraz wydatki, poniesione przez Skarb Państwa. Jednakże Sąd uwzględnił, że oskarżyciel posiłkowy, mimo iż nietrafnie, walczył o swoje prawa, w szczególności o adekwatną karę dla sprawcy przestępstwa na jego szkodę, a w konsekwencji nietrafności apelacji, mimo iż jest osobą pokrzywdzoną, musi zwrócić sprawcy przestępstwa koszty ustanowienia przez niego obrońcy. Od tych ostatnich wydatków Sąd oskarżyciela posiłkowego zwolnić nie mógł (art. 624 kpk), ale uznał, że słusznym będzie zwolnić go od

obowiązku ponoszenia opłaty (zwłaszcza gdy zwolniony od niej został sprawca przestępstwa) oraz wydatków Skarbu Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary grzywny oraz koszty sądowe		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------